

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 2 stycznia 1948 r.

Nr 1

TREŚĆ:

USTAWA SKARBOWA

Poz.: 1 — z dnia 30 grudnia 1947 r. na okres od 1 stycznia 1948 r. do 31 grudnia 1948 r. ; ; ; 1

1

USTAWA SKARBOWA

z dnia 30 grudnia 1947 r.

na okres od 1 stycznia 1948 r. do 31 grudnia 1948 r.

Art. 1.

Upoważnia się Rząd do czynienia wydatków bieżących do kwoty 277.645.407.000 zł zgodnie z załączonym budżetem na okres od 1 stycznia 1948 r. do 31 grudnia 1948 r.

Art. 2.

(1) Dochody bieżące w kwocie 317.444.150.000 zł będą zużyte:

- a) na pokrycie wydatków bieżących, wymienionych w art. 1,
- b) w pozostałej części 39.798.743.000 zł, stanowiącej nadwyżkę budżetu bieżącego, na pokrycie wydatków inwestycyjnych.

(2) Szczegółowa budżetowa specyfikacja wydatków, wymienionych w lit. b), zostanie ustalona przez Rząd po uchwaleniu przez Sejm planu inwestycyjnego i stanowić będzie załącznik do niniejszej ustawy. •

Art. 3.

(1) Upoważnia się Rząd do czynienia wydatków majątkowych zgodnie z budżetem majątkowym na okres od 1 stycznia 1948 r. do 31 grudnia 1948 r. do kwoty 47.603.743.000 zł, a mianowicie:

- a) na obsługę długów państwowych oraz udziałów w bankach do kwoty 5.300.000.000 zł,
- b) na wydatki inwestycyjne, stanowiące część państwowego planu inwestycyjnego na r. 1948, — do kwoty 42.303.743.000 zł.

(2) Na pokrycie wydatków majątkowych służyć będą dochody majątkowe w kwocie 8.000.000.000 zł oraz nadwyżka, wymieniona w art. 2.

Art. 4.

(1) Wydatki państwowe mogą być czynione, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej, tylko na cele i w tych kwotach, które zostały ustalone w odpowiednich paragrafach budżetu.

(2) Dochody mają być zarachowywane wyłącznie na tytuły, przewidziane w budżecie, bądź wskazane przez Ministra Skarbu; dokonywanie z nich jakichkolwiek wydatków bądź zarachowywanie do sum niebudżetowych jest niedozwolone.

Art. 5.

Kredyty budżetowe tak bieżące jak i majątkowe przewidziane na okres od 1 stycznia 1948 r. do 31 grudnia 1948 r. (art. 1 i 3) będą otwierane przez Ministra Skarbu miesięcznie lub kwartalnie w drodze ustalenia ich wysokości.

Art. 6.

(1) Wydatki mogą być dokonywane tylko do rąk wierzycieli. Minister Skarbu ma prawo w uzasadnionych przypadkach zezwolić na wyjątki od tej zasady.

(2) Utrzymywanie oddzielnych kas i rachunków bieżących w instytucjach kredytowych wymaga zgody Ministra Skarbu. Nie dotyczy to przedsiębiorstw i zakładów państwowych oraz monopolów, jednak z zachowaniem przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61).

Art. 7.

(1) Dotacje i subwencje mogą być wypłacane wyłącznie z budżetu administracji. Przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, monopole oraz fundusze mogą wypłacać dotacje i subwencje jedynie w granicach przewidzianych w ich planach finansowych.

(2) Wzajemne dotowanie się instytucyj państwowych objętych budżetem nie jest dozwolone.

Art. 8.

(1) Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwego ministra:
A. przenosić kredyty:

- a) w wydatkach bieżących administracji — między wszystkimi paragrafami w obrębie każdej części, bez zwiększenia jednak etatów osobowych i wydatków na płace oraz bez zwiększenia kredytów rzeczowo-administracyjnych (§§ 3—9) kosztem pozostałych,
- b) w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw i zakładów państwowych, monopolów oraz funduszków — między wszystkimi paragrafami rozchodów bieżących,
- B. przenosić kredyty rezerwowe (część 26 § 14) oraz kredyty na zaopatrzenie ludności (część 27) na wszystkie części budżetu,
- C. zwiększać rozchody w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw i zakładów państwowych, monopolów oraz funduszków, o ile nie spowoduje to zmniejszenia wpłaty do Skarbu lub zwiększenia dopłaty ze Skarbu.

(2) Uprawnienia, przewidziane w pkt A lit. a), przysługują odnośnie części 1 — Prezydent Rzeczypospolitej i Rada Państwa — Prezydentowi i Radzie Państwa, po wysłuchaniu opinii Ministra Skarbu, odnośnie części 2 — Sejm Ustawodawczy — Marszałkowi Sejmu w porozumieniu z Ministrem Skarbu, odnośnie części 3 — Najwyższa Izba Kontroli — Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(3) Przenoszenie kredytów w wydatkach majątkowych na inwestycje dokonywane jest w trybie przewidzianym w dekreście z dnia 25 czerwca 1946 r. o państwowym planie inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 200).

(4) O dokonaniu zmian, przewidzianych w ust. (1) i (2), Minister Skarbu zawiadamia natychmiast Prezesa Rady Ministrów i Najwyższą Izbę Kontroli.

Art. 9.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zwiększania wydatków grupy A. Administracja w części 25 Długi państwowe na pokrycie zobowiązań dłużnych, wynikających z dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 146) oraz z ustawy z dnia 31 grudnia 1945 r. o ratyfikacji układów o Międzynarodowym Funduszu Walutowym i Międzynarodowym Banku Odbudowy i Rozwoju Gospodarczego, podpisanych w Bretton Woods w dniu 22 lipca 1944 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 7) — w miarę zgłaszania tych roszczeń przez wierzycieli.

Art. 10.

(1) Fundusze mogą być tworzone jedynie na podstawie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Ministra Skarbu.

(2) Fundusze, wymienione w ust. (1), będą objęte budżetem (grupa D).

Art. 11.

(1) Utworzenie nowej instytucji, przedsiębiorstwa czy zakładu, jak również uchwalenie nowego dekretu czy rozporządzenia, powodującego

wydatki dla Skarbu, lub zawarcie umowy, powodującej wydatki ze Skarbu, bądź nieprzewidziane w budżecie, bądź angażujące Skarb na okres dłuższy niż rok, może mieć miejsce tylko po poprzedniej ocenie zamierzenia ze strony budżetowej i ustalenia źródła pokrycia wydatku. Przepisy niniejsze nie naruszają przepisów dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

(2) Zaciąganie pożyczek przez przedsiębiorstwa państwowe jest dozwolone tylko w ramach przewidzianych w ich planach finansowych.

Art. 12.

(1) Liczba funkcjonariuszów, zatrudnionych w administracji cywilnej, nie może w obrębie każdej części tak w liczbie ogólnej, jak i w poszczególnych grupach uposażenia przekraczać ilości etatów osobowych, ustalonych w załączonym do niniejszej ustawy wykazie.

(2) Obsadzenie etatów w poszczególnych grupach uposażenia ponad ilość przewidzianą w wykazie może nastąpić tylko przy zmniejszeniu o tę samą ilość obsady etatów w grupach wyższych.

(3) Zwiększenie etatów osobowych ponad ilość ustaloną w ust. (1) oraz w art. 13 może nastąpić tylko na podstawie uchwały Rady Ministrów powziętej na wniosek Ministra Skarbu.

Art. 13.

(1) Ustanawia się rezerwę 3.000 etatów. Z rezerwy tej mogą być powiększane etaty osobowe w toku wykonywania budżetu w następujących przypadkach:

a) na rzecz resortów, na które nowe przepisy prawne nakładają nowe zadania,

b) w przypadku, kiedy zwiększenie etatów wiązać się będzie z wydatnym zwiększeniem dochodów państwowych.

(2) Etaty tych urzędów lub instytucji, które ulegną w ciągu roku 1948 zlikwidowaniu lub których działalność zostanie ograniczona, przechodzą na rzecz rezerwy.

(3) Wydatki związane z powiększeniem etatów z rezerwy pokrywane będą z części 26 § 14.

Art. 14.

Liczba samochodów, mogących być w dyspozycji władz administracji cywilnej, nie może przekraczać ilości ustalonych w załączonym wykazie.

Art. 15.

(1) Kredyt na rachunku otwartym w Narodowym Banku Polskim, z którego Skarb korzysta na podstawie art 32 dekretu z dnia 15 stycznia 1945 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 14), stanowi do wysokości 13.000.000.000 zł kredyt bezprocentowy, zaś powyżej tej kwoty — kredyt oprocentowany.

(2) Wysokość oprocentowania ustala Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu.

Art. 16.

Kredyty otwarte na wydatki bieżące (art. 1) wygasają z dniem 31 grudnia 1948 r., zaś kredyty

otwarte na wydatki majątkowe (art. 3)—w terminach przewidzianych w dekreście z dnia 25 czerwca 1948 r. o państwowym planie inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 200).

Art. 17.

(1) Przedsiębiorstwa państwowe, nie rozliczające się ze Skarbem w ramach grupy B załączonego budżetu, rozliczać się z nim winny za pośrednictwem gospodarczych rachunków budżetowych.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do otwarcia dla poszczególnych części budżetu następujących rachunków gospodarczych:

a) rachunku amortyzacyjnego i rachunku inwestycyjnego w Banku Gospodarstwa Krajowego.

b) rachunku sum obrotowych i rachunku różnic cen w Narodowym Banku Polskim.

(3) Na rachunkach amortyzacyjnych gromadzone być winny określone części sum, przypadających z tytułu amortyzacji w przedsiębiorstwach państwowych, zaś na rachunkach inwestycyjnych — pozostała część amortyzacji tych przedsiębiorstw.

(4) Na rachunkach sum obrotowych gromadzone być winny nadwyżki własnych środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych, na rachunkach zaś różnic cen — różnice między cenami rozliczeniowymi a efektywnymi.

Art. 18.

(1) Upoważnia się właściwych ministrów do dokonywania przeniesień w obrębie rachunków sum obrotowych, amortyzacyjnych oraz inwestycyjnych swego resortu, jak również uzupełniania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych z rachunków sum obrotowych.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do wyposażenia Banku Gospodarstwa Krajowego w prawo pokrywania z rachunków amortyzacyjnych wydatków przedsiębiorstw, związanych z nabyciem sprzętu, inwentarza, podlegającego zarachowaniu do majątku stałego, oraz wydatków, związanych z kapitalnym remontem obiektów majątku stałego, zgodnie z państwowym planem inwestycyjnym na r. 1948.

(3) Upoważnia się właściwych ministrów do dokonywania przeniesień z rachunków różnic cen na rachunki sum obrotowych, jak również pokrywania z rachunków różnic cen niedoborów między cenami rozliczeniowymi i efektywnymi.

(4) Jeżeli przeniesienia, wymienione w ustę-

pie poprzedzającym, mogłyby naruszyć kwotę miesięczną, podlegającą zarachowaniu na dochód części 12 załączonego budżetu (art. 20 ust. 2), prawo dokonania przeniesienia wymaga zgody Ministra Skarbu.

Art. 19.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zarachowania w roku 1948 — 10% wpływów z podatku dochodowego, przypadającego od przedsiębiorstw państwowych finansowanych bezpośrednio przez Narodowy Bank Polski, na dochody budżetowe części 11 załączonego budżetu, resztę zaś na rachunek sum obrotowych właściwych zjednoczeń i centralnych zarządów.

Art. 20.

(1) Nadwyżki na rachunkach sum obrotowych oraz rachunkach różnic cen, powstałe po dokonaniu przeniesień przewidzianych w niniejszej ustawie, winny być z końcem roku przeniesione na rachunek inwestycyjny w Banku Gospodarstwa Krajowego.

(2) Upoważnia się właściwych ministrów do przenoszenia nadwyżek, powstałych na rachunkach sum obrotowych oraz różnic cen, na rachunek inwestycyjny w Banku Gospodarstwa Krajowego w ciągu roku budżetowego.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do dokonywania w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu miesięcznych przeniesień z rachunków różnic cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu na dochód budżetowy części 12 załączonego budżetu.

Art. 21.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 22.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski